اخبار کارگری

در یک کارزار مطرح شد؛

درخواست افزایش حق اولاد و عائله‌مندی کارمندان در سال ۱۴۰۵

کارزار درخواست درخواست افزایش حق اولاد و عائله‌مندی کارمندان به میزان ۱۰۰ و ۵۰ درصد در سال ۱۴۰۵ در سایت کارزار منتشر شد. در متن این کارزار با عناوین رئیس جمهور و رئیس مجلس، آمده است: طبق ماده ۱۶ قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، دولت مکلف بوده از سال ۱۴۰۰ به مدت ۵ سال (تا پایان ۱۴۰۵)، امتیاز عائله‌مندی و حق اولاد را هر سال و نسبت به سال قبل افزایش دهد؛ به‌طوری که عائله‌مندی هر سال ۵۰ درصد و حق اولاد هر سال ۱۰۰ افزایش یابد. این روند در سال‌های گذشته اجرا شده و طبق قانون، در سال ۱۴۰۵ نیز باید استمرار داشته باشد. در ادامه متن کارزار نیز می‌خوانیم: با وجود این الزام قانونی، دولت و کمیسیون تلفیق در بودجه سال آینده بر افزایش صرفاً ۲۰ درصدی این اقلام هم‌نظر بوده‌اند. مقرر است این موضوع در جریان بررسی لایحه در صحن علنی مجلس توسط نمایندگان پیگیری شود؛ لذا خواستار افزایش این دو مورد برابر قانون هستیم.

معاون وزیر کار خبر داد:

افزایش ۸۰۰ هزار نفری جمعیت غیرفعال کشور

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از افزوده شدن ۸۰۰ هزار نفر به جمعیت غیرفعال کشور از سال گذشته تاکنون خبر داد و گفت: متاسفانه برای مشارکت افراد ظرفیت لازم را ایجاد نکردیم و این قصور باعث شد که جوانان نسبت به این مسأله معترض باشند و اتفاقات تلخ اخیر رخ داد. به گزارش ایسنا، غلامحسین محمدی در همایش وفاق برای ایران ماهر، اظهار کرد: برای اینکه جوانان ما رویا و آینده داشته باشند و در کشور کار کنند و از مواهب آن بهره‌مند شوند باید مشارکت همه بخش‌های جامعه و شرکای اجتماعی را داشته باشیم. وی افزود: بزرگترین خدمت به مردم و جوانان کشور در شرایط فعلی، توسعه زیرساخت‌های توانمندسازی و مهارت‌افزایی است تا بتوانند شغلی پیدا کنند. معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی به اتفاقات تلخ اخیر در کشور اشاره کرد و گفت: این اتفاق یک زخم بزرگ بود و از نگاه خود می‌توانم یکی از علل آن را بیان کنم. از سال ۱۴۰۳ تا ۱۴۰۴ حدود ۸۰۰ هزار نفر به جمعیت غیرفعال کشور افزوده شده که نشان می‌دهد برای مشارکت افراد ظرفیت لازم را ایجاد نکردیم و این قصور باعث شد که جوانان نسبت به این مسأله معترض باشند.

سحری و افطار امسال، نصف حقوق کارگر را می‌بلعد

ماه رمضان همیشه با عطر حلیم و صدای ربنای شجریان شناخته می‌شد اما امسال بوی تند تورم، عطر سفره‌های افطار را در خود بلعیده و در حالی آغاز می‌شود که برای بسیاری از سرپرستان خانوار، چیدن یک سفره افطار ساده، به یک عملیات پیچیده ریاضی تبدیل شده. طوری که دلاری ۱۵۸ هزار تومانی، بر قیمت یک دانه خرما و یک کیلو بامیه هم سایه انداخته است. به گزارش اقتصاد۲۴، قیمت یک قالب پنیر ۴۰۰ گرمی که در ماه رمضان سال گذشته ۶۰ هزار تومان بوده، با افزایش ۱۷۵ درصدی به ۱۶۵ هزار تومان رسیده. همچنین برای خرید هر کیلو سبزی خوردن نیز ۱۵ الی ۲۰ هزار تومان باید هزینه کرد. قیمت نان بربری ساده به ۲۵ تا ۳۰ هزار تومان رسیده و یک بسته ۴۰۰ گرمی چای حدود ۷۰۰ هزار تومان قیمت دارد. همچنین قیمت یک کیلو قند شکسته شده که سال گذشته ۵۰ هزار تومان بوده به ۱۱۰ هزار تومان رسیده که به معنای افزایش ۱۲۰ درصدی قیمت است. خرمای مضافتی بم، در حال حاضر با قیمت ۴۱۰ هزار تومان به ازای هر ۷۰۰ گرم در بازار عرضه می‌شود در حالی که سال گذشته این محصول ۱۶۰ هزار تومان قیمت گذاری شده بود. تاکنون قیمت رسمی زولبیا و بامیه از سوی اتحادیه قنادان، اعلام نشده اما سال گذشته در آستانه ماه رمضان قیمت هر کیلوگرم زولبیا و بامیه برای واحدهای درجه یک ۲۵۵ هزار تومان و برای واحدهای درجه دو ۲۰۰ هزار تومان تعیین شده بود. جست‌وجو در پلتفرم‌های خرید آنلاین نشان می‌دهد که در حال حاضر خرید هر کیلو زولبیا و بامیه بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان هزینه برمی‌دارد. همچنین برای یک خانواده ۴ نفره در کمترین حالت یک کیلو حلیم حدود ۴۰۰ هزار تومان و یک کیلو آش رشته ۳۵۰ هزار تومان قیمت دارد. در صورتی که سال گذشته هزینه هر کدام به ترتیب ۳۰۰ و ۲۰۰ هزار تومان بوده است. با این تفاصیل یک خانواده ۴ نفره برای پهن کردن سفره افطار بسیار ساده باید نزدیک به ۲ میلیون تومان هزینه کند. اگر این خانواده یک کیلو آش و حلیم نیز به سفره خود اضافه کنند، رقم آن به ۳ میلیون تومان هم افزایش پیدا خواهد کرد که برابر یک سوم حداقل حقوق کارگر است. در حالی که سال گذشته خرید اقلام افطاری به همراه آش و حلیم، یک میلیون تومان خرج بر جای می‌گذاشت. از این رو سفره‌های افطار امسال نسبت به سال گذشته با جهش ۲۰۰ درصدی همراه بوده است. حال اگر هزینه وعده سحر را هم در نظر بگیریم، نصف دستمزد یک کارگر حداقل بگیر صرف وعده‌های غذایی ماه رمضان سال ۱۴۰۴ خواهد شد.

واکنش سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی به اعتراض کارگران پالایشگاه دهم

هنوز حقوق نداده‌ایم چه برسد به اضافه کار

در پی انتشار گزارش‌هایی درباره اعتراض کارگران پالایشگاه دهم پارس جنوبی نسبت به حذف اضافه کاری، سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی بار دیگر این ادعاها، اعلام کرد تاکنون حقوق ماه جاری کارکنان پرداخت نشده و به همین دلیل، موضوع حذف اضافه کاری اساساً موضوعیت ندارد. به گزارش ایلنا، سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی گفت: اضافه کاری زمانی معنا پیدا می‌کند که حقوق و مزایای قانونی کارکنان به‌صورت کامل و به‌موقع پرداخت شده باشد. بدیهی است تا پیش از انجام پرداخت حقوق، طرح چنین ادعاهایی نمی‌تواند مستند و دقیق تلقی شود. وی گفت: اخبار منتشر شده درباره ازدحام در خوابگاه‌های کارگران پالایشگاه دهم پارس جنوبی صحت ندارد و این خوابگاه‌ها با رعایت تمامی استانداردهای ایمنی و بهداشت و حتی فراتر از آن، مجهز و در حال خدمات‌دهی هستند. سخنگوی مجتمع گاز پارس جنوبی تأکید کرد: این شرکت همواره به سلامت و رفاه کارگران خود اهمیت ویژه‌ای می‌دهد و تمامی اقدامات مربوط به مدیریت خوابگاه‌ها، مطابق با مقررات و استانداردهای اداره کار و موارد ایمنی و بهداشت انجام می‌شود. انتشار چنین اخباری موجب تشویش اذهان عمومی و ارائه تصویری نادرست از شرایط کارکنان این پالایشگاه است.

روایت اعتراض کارگران معدن هشونی و برخورد با آنها

طلب نان هم «جرم» شده است

سعید حسام‌الدینی

داستان معادن کرمان، حکایت همیشگی «سنگ و سینه» است؛ سنگ‌هایی که باید از دل تاریک زمین بیرون کشیده شوند و سینه‌هایی که زیر بار فشار استخراج و غبار زغال، به‌خس‌خس می‌افتند. این بار اما ماجرا فراتر از سختی کار در اعماق چند صد متری زمین است. کارگران معدن زغال‌سنگ هشونی وقتی دست‌های سیاه و پینه‌بسته خود را برای دریافت معوقات مهر و آبان دراز کردند، پاسخی که دریافت کردند نه حق و حقوق قانونی، که احضاریه دادگاه بود.

آذرماه امسال، وقتی کارد به استخوان رسید، کارگران معدن «هشونی» تجمع کردند. آنها فقط مزد عرق ریختن‌شان را می‌خواستند اما حالا با پرونده‌های قضایی و ادعای خسارت‌های میلیاردی روبرو شده‌اند. این گزارش، روایت این کارگران از روزهای سرد بی‌پولی و پاسخ رسمی شرکت به این بحران است.

روایت اول: بغض قانون کار

یک منبع آگاه کارگری و از فعالان صنفی که از نزدیک در جریان جزئیات پرونده و اعتراضات اخیر بوده، پرده از ماجرای عجیب «طلبکار شدن بدهکار» برمی‌دارد. او می‌گوید به جای اینکه کارفرما بابت تأخیر جریمه شود، کارگران را بدهکار کرده‌اند.

صحبت‌هایش را این‌طور شروع می‌کند: «حقیقت ماجرا این است که اینجا همه چیز برعکس شده! طبق قانون کار، وقتی واحدی پرداخت حقوق را به تعویق می‌اندازد، این کارفرماست که باید جریمه شود و خسارت بدهد اما اینجا یقه کارگر را گرفته‌اند».

این فعال کارگری در ادامه می‌گوید: «قصه از آنجایی شروع شد که حقوق برج هفت و هشت را ندادند. اواخر آبان بود که بچه‌ها دیدند دیگر کار به استخوان رسیده. ما معمولاً اعتراضمان را از داخل خود معادن شروع می‌کنیم تا شاید شنیده شود اما وقتی دیدیم مدیریت و حراست اصلاً جوابگو نیستند، بچه‌ها راه افتادند به سمت کرمان و ستاد مرکزی».

او می‌افزاید: «در این دور آخر، بچه‌ها سه چهار روز رفتند جلوی مجموعه مدیریت شرکت ولی باز هم کسی جوابشان را نداد. باور می‌کنید مدیرعامل حتی حاضر نشد در جمع کارگری بیاید؟ بهانه آوردند که گفته‌اند مدیرعامل نباید در جمع کارگران حضور پیدا کند! اعتراضات به پنجشنبه و جمعه کشید و قرار بود شنبه همه با زن و بچه راهی کرمان شوند که بالاخره از فرمانداری آمدند، قول پرداخت دادند و بچه‌ها هم به احترام قول مسئولین دیگر نرفتند».

وی ادامه می‌دهد: «اما بعدش چه شد؟ شرکت رفت شکایت کرد! گفتند به ما خسارت وارد شده، در صورتی که ما باید مدعی خسارت می‌شدیم که چرا حقوقمان را دیر دادید. پرونده را بردند دادگاه و ۲۴ دی‌ماه ابلاغیه فرستادند. الان مدعی شده‌اند ۳۵ میلیارد تومان بابت هزینه تولید، پول برق و حتی سرویس ایاب و ذهاب خسارت دیده‌اند! کارشناس آورده‌اند و برای هر کدام از این ۵-۶ نفری که دادگاهی شده‌اند، فعلاً قاضی گفته فیش حقوقی بگذارید تا ببینیم چه می‌شود ولی ظاهراً می‌خواهند این ۳۵ میلیارد را از این ۵ نفر بگیرند».

او در ادامه می‌گوید: «درد ما این است که الان حتی نهادهای کارگری هم انگار طرف کارفرما هستند. کارفرما دارد به ناحق جلوی حق ما را می‌گیرد و وکیل به ما می‌گوید شرکت باید به شما خسارت بدهد اما محیط را طوری کرده‌اند که تا حرف می‌زنی، پای احضار و بازداشت و شورای تأمین به میان می‌آید. نمی‌گذارند صدایمان به جایی برسد. حرفی هم بزنیم، با اتهاماتی مثل «اغوا و تحریک و برهم زدن نظم عمومی» دادگاهی‌مان می‌کنند. پیامبر گفته تا عرق کارگر خشک نشده مزدش را بدهید، اینها بعد از دو سه ماه، آن هم با منت و اعتراض حقوق می‌دهند».

این فعال صنفی در پایان صحبت‌هایش تأکید می‌کند: «همیشه صبوری کردیم ولی اینها راه نفس را بسته‌اند. اگر کسی دفاع کند، محکومش می‌کنند به اغتشاش و سلب آسایش. یک پاپوش‌هایی درست می‌کنند که دیگر کسی جرئت نکند حرف بزند. خود من چندین بار دادگاه رفتم. ما کارگرانی هستیم که توی این وضعیت گیر افتادیم. تازه ما که دولتی هستیم وضعیت‌مان این است، وای به حال کارگرهای معادن خصوصی. امروز ۲۵ بهمن است ولی هنوز حقوق برج قبل را هم نداده‌اند...».

روایت دوم: تونل‌های تاریک و اتهام اغتشاش

اعتراضات در معدن «هشونی» رنگ و بوی دیگری گرفته. کارگرانی که دو ماه دست خالی به خانه رفته بودند، حالا با برچسب‌های امنیتی روبرو هستند.

یکی از کارگران این معدن در روایت شرایطی که بر همکارانش گذشته، می‌گوید: «بچه‌ها فقط برای حقشان رفتند و پای حرفشان هم ایستاده‌اند. ماجرا ساده بود: دو ماه تمام حقوق همه عقب افتاد. هرچه صبر کردیم که جواب درستی بدهند، خبری نشد. مجبور شدیم صدایمان را بالا ببریم اما یک هفته بعد از اینکه اعتراض تمام شد و همه برگشتیم سر کار، دیدیم پای نهادهای دیگر وسط آمد و برای تعدادی از بچه‌ها احضاریه فرستادند. آنها را ترساندند و برچسب «اغتشاش‌گر» زدند. آخه برادر من، کارگری که در این وضعیت اقتصادی دو ماه حقوق نگرفته و برای نان شبش معطل مانده، اغتشاش‌گر است؟ اینها فقط حق‌شان را می‌خواستند».

وی افزود: «حراست معدن می‌گوید شلوغ‌کاری کردید ولی به خدا قسم این‌طور نبود. نه توهینی در کار بود و نه کسی جایی را خراب کرد. گفتیم مدیرعامل بیاید جواب بدهد اما این آدم اصلاً نیامد. حتی وقتی از فرمانداری برای میانجی‌گری آمدند، باز هم مدیرعامل خودش را نشان نداد. الان وضعیت همکاران ما این‌طور است که تا حالا دو جلسه دادگاه رفته‌اند. قاضی گفته باید فیش حقوق بگذارید. هنوز حکمی ندادند و پرونده باز است ولی شنیدیم که انگار می‌خواهند بچه‌ها را جریمه کنند».

این کارگر گفت: بچه‌های ما سال‌هاست در بدترین جای ممکن، صدها متر زیر زمین جان می‌کنند اما می‌بینیم همه چیز دارد پایمال می‌شود. یک بحثی داشتیم سر «تفاوت دستمزد محصولات». قرار بود مبلغی حدود ۸۰۰ هزار تومان را بابت ۱۰ ماه به کارگرها بدهند. بعداً فهمیدیم این پول هر سال به جای اینکه به کارگر برسد، به جیب مسئولان و مهندس‌ها می‌رود! وقتی بچه‌ها اعتراض کردند، خیلی راحت توی چشم کارگر نگاه کردند و گفتند «حق شما نیست».

او در پایان خاطرنشان کرد: «حتی بین این بچه‌ها کسانی هستند که مدرک تحصیلی بالا دارند اما یک ریال بابت مدرک‌شان به آنها نمی‌دهند، در حالی که تمام ارگان‌ها این حق را می‌دهند. الان هم که با شما حرف می‌زنم، باز حقوقمان عقب افتاده و حقوق دی را نگرفته‌ایم. کارگرها هر روز به این امید می‌روند داخل تونل که فرجی بشود ولی می‌بینیم هرچه اعتراض می‌کنیم، به جای مزد، باید دنبال وثیقه دادگاه برای همکارانمان باشیم. این رسمش نیست».

محیط طوری شده که تا حرف می‌زنی، پای احضار و بازداشت و شورای تأمین به میان می‌آید. نمی‌گذارند صدایمان به جایی برسد. حرف بزنیم، با اتهاماتی مثل اغوا و تحریک و برهم زدن نظم عمومی دادگاهی‌مان می‌کنند

روایت سوم: پاسخ رسمی شرکت

در سوی دیگر ماجرا، مدیران شرکت دلایل خاص خود را دارند. آنها معتقدند چرخه معیوب «تولید و فروش» دست‌شان را بسته و اقدامات کارگران باعث خسارت سنگین به بیت‌المال شده است. «علی قاسمی» رئیس حراست شرکت زغال‌سنگ کرمان، ضمن تشریح ساختار مالی این شرکت، جزئیات حوادث و اعتصابات دو ماه پیش در معدن هشونی و آخرین وضعیت پرونده قضایی کارگران معترض را تشریح کرد.

قاسمی در ابتدا گفت: «شرکت زغال‌سنگ کرمان اگرچه یک شرکت دولتی محسوب می‌شود اما هیچ بودجه‌ای از دولت دریافت نمی‌کند. ما باید تمام هزینه‌ها، از جمله حقوق و دستمزد کارکنان را که ۷۵ درصد هزینه‌های ما را تشکیل می‌دهد، صرفاً از محل تولید و فروش زغال‌سنگ و وصول مطالبات از مشتریان عمده تأمین کنیم».

وی افزود: «مشتریان عمده ما ذوب‌آهن اصفهان و زرند ایرانیان (کوره‌بلند زرند) هستند و تاریخ پرداخت حقوق پرسنل ما کاملاً وابسته به میزان تولید و تبدیل آن به پول نقد است. هرگونه اخلالی در روند تولید یا دریافت مطالبات، مستقیماً باعث اخلال در پرداخت حقوق می‌شود.

تأخیر در پرداخت‌ها روالی معمولی است!

رئیس حراست شرکت زغال‌سنگ کرمان درباره تأخیرهای معمول در پرداخت حقوق گفت: «به طور سنتی و از سال‌های قبل، همواره یک ماه تأخیر در پرداخت حقوق در شرکت وجود داشته؛ به این معنی که حقوق مهرماه در پایان آبان یا اوایل آذر پرداخت می‌شود. در دو سه سال گذشته نیز معمولاً ۵ تا ۶ روز نوسان در پرداخت‌ها وجود داشته که امری تقریباً مرسوم است و بسته به وصول مطالبات از ذوب‌آهن، این تأخیر گاهی بین ۴ تا ۱۰ روز متغیر بوده است».

قاسمی افزود: «سیزدهم آذرماه، مدیرعامل شرکت در گروه‌های شورای کارگری اعلام کرد که حقوق‌ها نهایتاً تا ۱۵ آذر پرداخت خواهد شد. این اطلاع‌رسانی از سوی معاونت بهره‌برداری، حراست و مدیرعامل انجام شد. با این حال، با فراخوانی که صادر شد، تعدادی از پرسنل معدن هشونی از روز شنبه ۱۵ آذرماه دست به اعتصاب زدند».

روز چهاردهم آذرماه با نمایندگان کارگران صحبت شد و تأکید کردیم که حقوق تا فردا ظهر واریز می‌شود و تعطیلی معادن تنها باعث افت تولید و مشکل در پرداخت حقوق ماه آینده خواهد شد اما متأسفانه تمکینی صورت نگرفت

کارگران تمکین نکردند!

وی افزود: «روز چهاردهم آذرماه با نمایندگان کارگران صحبت شد و تأکید کردیم که حقوق تا فردا ظهر واریز می‌شود و تعطیلی معادن تنها باعث افت تولید و مشکل در پرداخت حقوق ماه آینده خواهد شد اما متأسفانه تمکینی صورت نگرفت».

قاسمی گفت: «شرکت دارای ۱۲ معدن است که از این تعداد، تنها کارگران معدن هشونی در این تجمع حضور داشتند. معدن هشونی ۳۶۴ نفر پرسنل دارد که از این تعداد، به طور متوسط ۸۰ نفر (بین ۵۰ تا ۱۳۰ نفر متغیر) در تجمعات شرکت کردند».

وی با تشریح اقدامات معترضان بیان داشت: «تجمع‌کنندگان از روز ۱۵ تا ۱۹ آذرماه، هر روز صبح با مراجعه به ستاد مرکزی شرکت در کرمان، اقدام به قفل و زنجیر کردن مبادی ورودی و خروجی کردند. آنها کارمندان ستاد را که عموماً خانم بودند، از دفاترشان بیرون کرده و در هوای سرد در حیاط نگه داشتند و اجازه خروج یا کار به آنها ندادند».

وی ادامه داد: «اقدام دیگر معترضان مسدود کردن مسیر کندرو جاده تهران و ورودی‌های اصلی شهر در روز یکشنبه ۱۶ آذر بود. این در حالی بود که طبق وعده داده شده، حقوق‌ها در همان روز یکشنبه ۱۶ آذر واریز شد و عملاً بهانه‌ای برای ادامه تجمع وجود نداشت اما اعتراضات تا روز پنجشنبه ۲۰ آذر ادامه یافت».

رئیس حراست شرکت زغال‌سنگ کرمان افزود: «روز پنجشنبه، معترضان ورودی معدن هشونی را با ماشین مسدود کردند و حتی به کارگران پیمانکاری که ارتباطی با این موضوع نداشتند نیز اجازه تردد و کار ندادند».

اعتصاب را هیچ جای جهان نمی‌پذیرند!

قاسمی گفت: «این توقف تولید که حدود یک هفته به طول انجامید، خسارتی بین ۳۰ تا ۳۵ میلیارد تومان به شرکت وارد کرد که با توجه به دولتی بودن شرکت، مصداق خسارت به بیت‌المال است». وی افزود: «با توجه به اقدامات صورت گرفته و پرداخت حقوق، شورای تأمین استان تشکیل جلسه داد و از آنجا که توجیهی برای ادامه تعطیلی وجود نداشت، درخواست اقدام قانونی صادر شد. در هیچ جای دنیا تعطیلی خط تولید و مسدود کردن راه‌ها پذیرفته نیست».

وضعیت قضایی و تکذیب اخراج کارگران

قاسمی در پاسخ به سوالی مبنی بر اخراج کارگران پس از اعتصابات تأکید کرد: «هیچ کارگری اخراج یا تعدیل نشده و جلوی کار کسی گرفته نشده است. تنها برای ۵ نفر از لیدرهای اصلی که در محدوده معدن هشونی و شهرستان کوهبنان فعال بودند، به دلیل اخلال در نظم و تولید و خسارت به شرکت، اقدام قضایی صورت گرفته و پرونده تشکیل شده است».

وی در پایان خاطرنشان کرد: «این افراد تفهیم اتهام شده‌اند و روند دادرسی در دستگاه قضایی در حال انجام است اما سایر کارگران از روز شنبه ۲۲ آذرماه به سر کار بازگشته و تولید در معدن برقرار شده است».

گزارش

روایتی از درماندگی یک بازنشسته

سال‌هاست لباس نو نخریده‌ام

سال‌هاست قطار وعده‌ها برای بازنشستگان سوت می‌کشد اما در ایستگاه عمل توقف نمی‌کند. آنهایی که جوانی و نیروی بازوی خود را در چرخ‌دنده‌های صنعت و تولید این کشور فرسودند، حالا در ایامی که باید فصل «آسایش» و «تکریم» باشد، در خط مقدم جنگی نابرابر با هیولای تورم رها شده‌اند. سفره‌هایی که روز به روز آب می‌رود و شرمی که بر پیشانی نان‌آوران دیروز می‌نشیند، دیگر با بخشنامه‌های اداری و درصدهای ناچیز افزایش مزد روی کاغذ ترمیم نمی‌شود.

این روزها صحبت از «زندگی» نیست بلکه «بقا» است. صحبت از دست‌هایی ست که روزگاری نماد شرافت کارگری بودند و وعده بوسیدنشان داده می‌شد.

«محمد احمدی» فعال صنفی بازنشستگان تأمین اجتماعی در گفت‌وگو با ایلنا، پرده از این واقعیت تلخ برمی‌دارد و از روزگار سخت هم‌قطارانش می‌گوید.

این فعال بازنشستگان گفت: ببینید تخم‌مرغ هم گران شده و نمی‌دانیم چطور زندگی کنیم، به خاطر اینکه قیمت‌ها سر به فلک کشیده است. دستمزد یک روز کارگر نزدیک به قیمت یک شانه تخم‌مرغ است! این نشان می‌دهد که وضعیت معیشت ما دیگر از مرز خطر گذشته و به بحران رسیده و دیگر نمی‌توانیم ادامه دهیم.

وی با اشاره به تغییر نگاه مسئولان به کارگران نسبت به دهه‌های گذشته افزود: من کارگر دهه ۶۰ و ۷۰ بودم. آن زمان که جوان بودیم به ما می‌گفتند «دست کارگر را می‌بوسیم» اما الان دست مالای گیره است. سوال من این است که این دست ما چه زمانی قرار است از لای گیره دربیاید؟ با این وضعیت معیشتی، زندگی ما زیر فشار است.

احمدی درباره محاسبات ریاضی حقوق و خط فقر تصریح کرد: حقوق بازنشستگی من ۱۶ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان است که ۸۰۰ هزار تومان آن بابت بیمه تکمیلی کسر می‌شود و طبق روال قانونی ۱۶ میلیون دستم را می‌گیرد. این در حالی ست که تورم و خط فقر به بالای ۵۰ و ۶۰ میلیون تومان رسیده است. این فاصله خیلی زیاد است. حتی اگر ۵۰ درصد هم روی حقوق ۱۶ میلیونی بگذارند، می‌شود ۲۴ میلیون و باز هم تا خط فقر، بیش از ۲۰-۳۰ میلیون تومان فاصله داریم. سال دیگر هم دوباره تورم و گرانی داریم. واقعاً چه تصمیمی می‌خواهند برای معیشت و حقوق ما بگیرند؟ ما الان عملاً زیر خط فقر مطلق هستیم.

این فعال صنفی با مقایسه قیمت اقلام اساسی گفت: یک زمانی حقوق ما ۱۰ میلیون بود و نان سنگک ۵ هزار تومان. الان نان سنگک شده ۲۵ هزار تومان اما حقوق ما ۱۶ میلیون است. من با روغنی که ۳۶۰ هزار تومان بود و الان شده یک میلیون و حدود پنج برابر شده کاری ندارم. دارم از نان سنگک صحبت می‌کنم که ساده‌ترین نیاز ماست. نان را از ۵ هزار تومان رساندند به ۲۵ هزار تومان یعنی ۵ برابر اما حقوق ما نهایتاً ۵۰ تا ۶۰ درصد (حدود یک و نیم برابر) شده است. این اختلاف را چطور می‌خواهند برای من پر کنند؟ نان دیگر حداقل قوت کارگر است. ما که نمی‌گوییم برویم کباب بریان بخوریم یا صحبت از گوشت بالای یک میلیون تومانی نمی‌کنیم که یک زمانی ۱۰۰ هزار تومان بود. داریم از همان نان سنگکی حرف می‌زنیم که ۵ هزار تومان بود.

وی درباره دشواری‌های بیان مطالبات صنفی هم اظهار داشت: اگر به خیابان بیاییم، برچسب می‌خوریم. پس صدایمان را کجا باید به اینها برسانیم؟ کجا می‌توانیم صحبت کنیم که یک فضایی بگذارند که ما اغتشاشگر محسوب نشویم؟ ما مطالبه‌گریم. باید فضایی را برای ما در نظر بگیرند که بتوانیم صحبت کنیم و مسئولان گوش کنند و اجرا کنند، نه اینکه یک گوش در باشد و یکی دروازه! حرف درمانی دیگر فایده ندارد و مطالبات ما باید محقق شود. خطاب به مسئولان می‌گویم، شما دارید حداقل قوت کارگر را از او می‌گیرید.

احمدی در پایان با اشاره به فشارهای روحی وارد بر بازنشستگان خاطرنشان کرد: در شرایط کلی، شرمنده خانواده‌هاییم و عملاً نمی‌توانیم نیازهای اولیه فرزندانمان را تامین کنیم، چه پوشاک باشد چه چیزهای دیگر. با این حقوق فقط می‌توانیم به «قوت لایموت» و حداقل‌های سفره‌هایمان برسیم. خود من شخصاً چند سال است نتوانسته‌ام لباس نو بخرم. اگر داشته باشم می‌خرم، وقتی ندارم نمی‌توانم. بچه‌های ما نیازهای اولیه دارند و ما نا توانیم. مگر اولویت پیامبر، رعایت حق‌الناس نبود؟ آیا این وضعیت رعایت حق‌الناس است؟!

گفت و گو

سخنگوی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان:

معلمان زندانی را سریع‌تر آزاد کنید

در حالی که دستگاه‌های اجرایی و سخنگوی وزارت آموزش و پرورش بر «سفید بودن» وضعیت معلمان و دانش‌آموزان در حوادث اخیر تأکید دارند، آمارهای ارائه شده از سوی نهادهای صنفی، واقعیت متفاوتی را روایت می‌کنند.

«محمد حبیبی» سخنگوی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران در گفت‌وگو با ایلنا، درباره آخرین وضعیت فرهنگیان و دانش‌آموزان در حوادث اخیر اظهار داشت: برخلاف اظهارات اخیر «فرهادی» سخنگوی وزارت آموزش و پرورش که مدعی ست هیچ معلمی از ابتدای اعتراضات تاکنون بازداشت نشده، بر اساس آمارها و مستنداتی که به شورای هماهنگی رسیده، تعدادی از معلمان شاغل و بازنشسته بازداشت شده‌اند. از این تعداد، چند نفر با قید وثیقه آزاد شده و مابقی همچنان در بازداشت به سر می‌برند.

حبیبی در واکنش به ادعای مقامات وزارتخانه مبنی بر اینکه «هیچ دانش‌آموزی در بازداشت نیست»، تصریح کرد: این ادعا هم صحیح نیست. آمارهای ما نشان می‌دهد که هنوز تعدادی دانش‌آموز در بازداشت هستند. متاسفانه مشکلی که وجود دارد این است که خانواده‌ها نگران رسانه‌ای شدن موضوع هستند و تمایلی به انتشار اسامی فرزندانشان ندارند اما واقعیت این است که کودکان همچنان در بازداشت هستند.

وی افزود: دقیقاً ۱۰ روز پس از آنکه سخنگوی دولت و سخنگوی وزارت آموزش و پرورش اعلام کردند هیچ دانش‌آموز بازداشتی نداریم، سه دانش‌آموز از کانون اصلاح و تربیت یاسوج آزاد شدند. هم‌اکنون نیز گزارش‌هایی از بازداشت‌های مکرر دانش‌آموزان در استان‌های مختلف به دست ما می‌رسد.

سخنگوی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان به آمار جان‌باختگان اشاره کرد و گفت: تاکنون اسامی ۱۱ معلم شاغل و بازنشسته که در جریان اعتراضات جان خود را از دست داده‌اند، توسط شورا مستندسازی شده، هرچند حدس می‌زنیم آمار واقعی متفاوت باشد. همچنین در مورد دانش‌آموزان نیز تا این لحظه توانسته‌ایم نام نزدیک به ۲۳۰ کودک و دانش‌آموز جان‌باخته را ثبت و مستند کنیم.

حبیبی خاطرنشان کرد: خواسته مشخص فعالان صنفی فرهنگیان، مستندسازی دقیق آمار قربانیان، آزادی هرچه سریع‌تر تمامی معلمان و دانش‌آموزان بازداشتی و پذیرش حق اعتراض مسالمت‌آمیز است. قطعاً مسئولیت خشونت‌های اخیر متوجه کسانی است که راه را بر اعتراضات مدنی بسته‌اند.

به گفته حبیبی، آخرین وضعیت پرونده‌های تشکیل شده برای معلمان به شرح زیر است:

اسامی معلمان همچنان در بازداشت:

محسن خدایی (اراک): معلم شاغل، حسین رمضان‌پور (بجنورد): معلم شاغل (حدود یک ماه بازداشت)، محمود حیدریان (بجنورد): معلم شاغل، کیومرث واعظی (سنقر): معلم شاغل، احمد علیزاده (آبدانان): معلم بازنشسته (وی که قرار بود با پابند الکترونیک بیرون باشد، به دلیل سخنرانی بر مزار یکی از دانش‌آموزان جان‌باخته بازداشت و حکم قبلی وی اجرا شد)، علی ایمانی مطلق (لرستان): معلم شاغل، فرهاد رحمانی (تاکستان): معلم شاغل، آرمان شاپوری (ایذه): معلم شاغل، مهدی نظری (نورآباد): معلم شاغل، مسعود کیانی (شاباد/اسلام‌آباد غرب): معلم شاغل، شروین حمیده (کرج): معلم شاغل، رضا طاهری (کرج): معلم شاغل، بهزاد قوامی (سنندج): معلم شاغل، عبدالرضا قندهاری (نیشابور): معلم شاغل

اسامی معلمان آزاد شده با تودیع وثیقه:

رضا مسلمی (همدان): آزادی با وثیقه ۹ میلیارد تومانی پس از یک ماه، عبدالله رضایی (هرسین): آزادی با قرار ۵۰۰ میلیون تومانی پس از یک ماه، حمید رحمتی (شهرضا): آزادی با قرار ۲ میلیارد تومانی پس از دو هفته

اسامی معلمان جان‌باخته در حوادث اخیر:

کامران اکبری، کرمعلی اعلایی، رضا کریمی‌فر، علیرضا انصاری‌فر، امیر ستاری‌راد، ماندانا گلستانی‌نژاد، فاطمه پورصادقی، سونیا صالحی‌راد، بهرام اخلاقی، غلامحسین احدی و محسن شریف کاظمی.

افزایش ۲۱ تا ۴۳ درصدی حقوق قطعی شد

سخنگوی کمیسیون تلفیق مجلس تاکید کرد: مصوبه قطعی کمیسیون تلفیق افزایش ۲۱ تا ۴۳ درصدی حقوق شاغلان و بازنشستگان به صورت پلکانی معکوس است.

به گزارش ایسنا، مجتبی یوسفی با بیان اینکه مقرر شد برای بازنشستگان، ۳۰ درصد پایانی نیز برای متناسب‌سازی به این افزایش اضافه شود، تصریح کرد: هدف این است تا بخشی از فشار معیشتی آنان جبران شود. در بخش دیگری از مصوبات، مستمری مددجویان تحت پوشش کمیته امداد و سازمان بهزیستی که در لایحه دولت افزایش ۳۰ درصدی برای آن پیش‌بینی شده بود، با پیشنهاد نمایندگان به ۵۰ درصد افزایش یافت. همچنین افزایش حقوق مستمری والدین معظم شهدا نیز از ۲۰ درصد پیشنهادی دولت به ۵۰ درصد ارتقا پیدا کرد.

یوسفی افزود: در موضوع پاداش پایان خدمت، سقف ۷۵۰ میلیون تومان مطابق پیشنهاد دولت در نظر گرفته شد، هرچند برخی مطالبات و دغدغه‌ها در این زمینه مطرح است که مقرر شد مورد توجه قرار گیرد.

وی با بیان اینکه افزایش حقوق سربازان، به‌ویژه سربازان متأهل، از دیگر محورهای مورد تأکید مجلس بود، گفت: در سه سال گذشته حقوق سربازان رشد قابل توجهی داشته و از حدود ۵۰۰ هزار تومان به ارقامی بین ۵ تا ۷ میلیون تومان رسیده و برای سال آینده نیز افزایش بیشتری برای آنان پیش‌بینی شده است.

یوسفی با تاکید بر اینکه با وجود درک کامل از مطالبات اقشار مختلف از جمله معلمان، فرهنگیان حق‌الزحمه‌ای، بازنشستگان و کارکنان دستگاه‌های مختلف، محدودیت‌های قانونی، امکان افزایش بیش از این میزان را بدون پیش‌بینی منابع مالی از سوی دولت فراهم نمی‌کند، گفت: بر این اساس، افزایش ۲۱ تا ۴۳ درصدی حقوق شاغلان و بازنشستگان به صورت پلکانی معکوس، به همراه اجرای مرحله سوم متناسب‌سازی برای بازنشستگان، مصوبه نهایی مجلس در بخش حقوق و دستمزد لایحه بودجه سال آینده است.